

5002

~~5002~~

કલ્પતશતસાઈ.

અથવા $\frac{111}{95}$ 43

૭૦૦ કહેવતોનો સંગ્રહ.

દાહરો (૦/૮)

અહીં કવનથી અર્થ બહુ બોધપ્રસિદ્ધિત સમજાય,
પરપરા ગત રાત જે, તે એવત કેવાય

પ્રકાશક

પુસ્તક પ્રસારક મહળી, મુબાઈ.

પારસી પ્રીટીંગ પ્રેસ-મુબાઈ

કીમત ૧ આનો.

પ્રયોજન

પુસ્તક પ્રસારક મહાત્મા તરફથી દર વર્ષે
ત્રેક્ષક નિત્યનોંધ (Diary ડાયરી) છપાય
છે પાને પાને તેમાં અંકક કહેવત મૂકવા-
ની સૂચના કોઈ કોઈ ધરાક તરફથી કર-
વામાં આવેછે પરંતુ તેમ કરતા એક લીટી
જેટલી જગા રોકાઈને હાલ નોંધ માટે જે
જગા રહેજે તેમાં ઘટાડો થાય, તે માત્ર ૩૫૦
કહેવતો મળી શકે અર્થાત એક લાભ લેતા
ખીજી હાનિ થવાનો સંભવ છે તેમ અ-
મને આવું ગતાનુગત પસંદ નથી એટલે
અમે તેના કરતા બમણી એટલે ૭૦૦
વતોનું જીજ્ઞાસુ આ લઘુ પુસ્તક છાપ્યું
છે તે અમારી ડાયરીઓના ધરાકો માત્ર-
નેજ નહિ, પરંતુ અમારે ત્યાંથી હમેશ
પુસ્તકો લેનારા સર્વે ધરાકોને ભેટ આપ
વામાં આવશે

રામદાસ મોદીની કંપની

પુસ્તક પ્રસારક મહાત્મા, મુબર્ક.

પુસ્તક પ્રસારક મંડળીનાં પુસ્તકા

૧ સુખસાધક-તન મન ચતે ધન
ત્રણે પાતીનુ સુખ કેમ મળે? તે
દેખાડનાર ભોમિયો કી ૩૦૮

૨ બાળસુખોધ બાળકોને ઉપયો-
ગી ધર્મોધ, પ્રાણીપ્રદર્શન, વસ્તુ
વર્ણન, દેશદેશના વિવેચન, તથા
સરસ કવિતાનો સંગ્રહ કી ૩૦૮

૩ સીકદરનામુ (એનેકાડર ધી એ-
ટનુ ચરિત્ર) કી ૩૧૮

૪ પ્રતાપી પીટર ધી એટ (રસિયાના
ઝાર)નુ સન્નિત્ર ચરિત્ર કી ૩૦૮

૫ નીતિની શીખામણો કી ૦) =

૬ નીતિનિર્દર્શન(નીતિના દાખલા) કી ૦) =

- ૭ પ્રેક્ષક પોકેટ ડાયરી નિલનોધ કી ર૦૧
 ૮ પ્રેક્ષક ગોવર્ધન પચાગ કી ૧૦૧
 ૯ શિવપુરાણ સપૂર્ણ ભાષાતર કી ર૧૨
 ૧૦ ગૂજરાતી અંગ્રેજી ડિક્શનરી કી ર૧૧
 ૧૧ હાથીછાપની કોરી કોપી બૂકો

૧, ૨, ૩, અને ૫ લાઇન (લીટી)

- વાળી દરેક નગની કી ૦)૦૧
 ૧૨ પીરોળ બચુતુ સચિત્ર ચરિત્ર કી ર૧
 ૧૩ આશીસ ડાયરી કી ર૦૧

ઉપલા પુસ્તકો મુબઈ પુસ્તક પ્રમારક
 મડળીમાથી વેચાતાં મળશે.

વેપારીને યોગ્ય કમિશન આપવામાં
 આવશે.

રામદાસ મોદીની કંપની,

પુ. પ્ર. મડળી, મુબઈ

કહેવતશતસાઈ. ૬.

અકલ બડી કે ભેશ

અણુમાઠ ને હન્દા પાણી

અણુદીઠાનુ દીકુ, ને માર મૂળાને મીકુ

અણી ચૂકયો સો વરસ છવે.

અતિ લોભ તે પાપનુ મૂળ

૫

અતિશે સર્વ અસાર

અધુરો ધડો છલકાય ધણો

અન્ન તેને પુન્ય ને રાધનારને ધૂમાડો

અપવાસીને ઘેર દોકળો

અવસર ચૂકયા મેહુલા

૧૦

અહાર તેવો ઓડકાર

આપુ કોહોણુ સાકમા

આગળ દોડ અને પાછળ ચોર

આજી ખમાય પણ દેખી ન ખમાય

આઠ વાર ને નવ તેહેવાર

૧૫

આડી રાત, ને તેની શી વાત

આણુ કરવા ગયો ને વહુ ભૂલી આવ્યો

આથમ્યા પછી અસુર શું ને છુટયા પછી ભો શોફ

ધજા આગળ આરશી ને બેહેરા આગળ

ધજાની આખ

[૨૫]

માધજામા ઠાણે રાજ્યો

૨૬

આધજો હજે ને કૂતરો ચાટે

આપ મુઆ વિના સ્વર્ગે ન પહોચાય

આપ સલા તો જગ સલા

[૨૫]

આપ વીતી સર્વ જાણે, પર વીતી કોઈ ન જાણે

આપ સમાન બળ નહિ, ને મેવ સમાન જળ

આપ્યું વાણિયે ને ખાધું પ્રાણીએ [નહિ.

આખા ગાગો, અને પૂજી ટાળો

આખું ખાતા જાખું ગયું

આમણની પૂજી દામણમા

૩૦

આરતી ઉતાડે ને મગજ ગાઈ, તને આપું

ત્યારે હું શું ખાઉં

આવી વાટકીએ, ને જય ઠાઠકીએ

ઉજડ ગામમા ચંદરડો પ્રધાન

ઉઠ વહુ વિસામે ખા, હું કાણે ઉ ફળવા જ

ઉતર્યું ધાટી, ને થયું માટી

૩૫

બિધતો બોલે પણ જગતો ન બોલે.

બધ વેચીને ઉભગરો લીધો

બિખરે આજ ને નીચે ધરતી

જીએથી પડી છે ઠીંટના આઠારે વાકા ૪૦

જીંટનું મો માળવા ભણી

જીંટ કર્યો ઢેકા તો માણસે કર્યો કાઢડા

જીંટ્યા દેવ ને ગણ્યુ આમાસુ

જિતાવળા સો બાવળા, ધીરા સો ગભીર

જિધારે હાથી બધાય પણ રોકડે બકરી ન

જિલ્લો ચોર કોટવાળને દોડે [બધાય

એક ધર તો ડાકણ પણ મૂકે ૪૭

એક નન્યો સો દુખ હણે

એક નાર તેના સો દાર

એકનું આપડ બે એક પથ દો હાજ ૫૧

એક મ્યાનમા બે તરવારો ન સમાય

એક રામે લકા લીધી તો આઠ રામ શું ન

એકે હજારા ને સોએ બચારા [કરે

એકાતણનો જ્યારો પણ રડાપો તો રોકડો

એવો જોડણીઓ ગાડો ન હોય કે દીવાળીને

દહાડે ઘેરા સિરાવે ૫૬

ઓડ કમરેકના બિડા કુવા, દીકરી દે તેનાં

ઓશી આવને અડકીશ નહિ [માળાપ મુઆ

૧ ખીતો સિપાઈ હેડમા પૂરે
 કે જાશણીને ક્યેશ વહાલા ને પદ્મણીને હાર
 કચુકાને પોલ્યે તેલ ન નીકળે
 કન્યા બાણે કચકડો ને વર મોતીનો દાણો
 કડી લેતા પાટણ ખોયુ
 કણખીનો ફૂંખો એક ગયો તો ખીજે ઉભો
 કણેકમા પાણી પડયુ તે મિથ્યા ન થાય ૬૫
 કથા સૂણીને ફૂટયા કાન, તોય ન આબુ બ્રહ્મ-
 કદહાડે કકોડા [જ્ઞાન
 કપાળે કપાળે જુદી મતિ
 કપાશીએ કોઠી ન ફાટે
 ડૂપૂરતુ વૈતર અલેખે જાય નહિ ૭૦
 કમળેર ને ધુરસા ખોત, માર ખાનેકી નિશાની
 કરજ અને કન્યા કરગરે ન મળે
 કરણી તેવી પાર ઉતરણી ૭૩
 કરે વરો, ત્યારે ઉતરે બરો [પડે
 કર્મ વિનાનો ખેતી કરે, બળદ મરે સૂકવણું
 કર્મમા કોઠા, લો કોના જૂએ ચોઠા
 કર્મ કઠણુ ને દાયા દોમળ
 કર્મ કરે તે કોઈ ના કરે ૭૬

કમને શી શરમ હર્મ વિના કોડી ન પાવે
કળથી થાય તેટલું બળથી ન થાય ૮૧

કલેડા વિના આવ રહે ?

કરખે તરક ને બળરે બકાલ

કહેવું સહેલ કરવું મુશ્કેલ [શીને આવીશ
કહ્યું કે છાનોમાનો આવજો તોકે બીટ બે-
કાકા પરણ્યા ને ફાઇ રાડચા ૮૬

કાકા મામા કેવાના, ને ધરમા હોય તો ખાવાના
કાકો ફીટી બત્રિજો કાણુ થાય

કાગડાનું બેસવું ને તાડવું પડવું

કાગડાની કોટે દંધધર ૮૦

કાજલાઈ દૂબળા કેમ ? તોકે સારા શેહેરકી
કાજની મારી હલાલ [ફીકર

કાજની ફતરી મુઠ ત્યારે બધું ગામ, અને
કાજ મુઠ્યા ત્યારે કોઈ નહિ

કાણુ ઘોડું અને વળી કરડકણુ

કાત્યુ ખીંજ્યુ મૂળ મજ્યુ ૮૫

કાનખજુજનો એક પગ લાગ્યો તોય શું ને
રહો તોય શું

કામ કશું તેણે કામણુ કશું

કયા ઘોડું ને કયા ગધેડું
 કયા રાજભોજ ને કયા ગામે તેલી
 કાળ જલ ને કહેવત રહે ૧૦૦
 કાળા એટલા ભૂતના સાળા ?
 કાળા માયાનુ માનવી ચહાય તે કરે
 કાળીચૌદશના આત્મ્યા, ને કોઈના ન જાય ગા-
 કાળુ મો ને કથીરના હાત [ત્યા
 કીડી સચે તેતર ખાય, પાપીનુ ધન પરલે થાય
 કીડીના મોહોમા કાળિગડુ ૧૦૬
 કીસીકા ધર જલે ને કીસીજા પુત મરે, બદા
 કુભાર કરતા ગધેડા ડાહ્યા [ખાવે ચાર તાપે
 કુવારી કન્યાને સો વર ને સો ધર
 કૂકડીનુ મ્હો ઢેપલે ૧૧૦
 કૂતર જેથે ગામ બણી ને શિયાળ જેથે સીમ-
 કૂવામા હશે તો હવાડામા આવશે [બણી
 કૂકડો હોય ત્યાજ શું વહાણુ વાય ?
 કેડમા છાકર ને છાકર કયા ? [વાર
 કેળ ફળે એક વાર ને સિહણુ જણે પણુ એક
 કેહેતાબી દીવાના પણુ સુનતાબી દીવાના ?
 કેહેજે છુડી નવાળ, તોકે નવાળ ૧૧૭

કોડી હશમ ને ખચના હલાલ ૧૧૮

ખરી વાતમા ખાર શો?

ખાઈ જાય દીવાળી ને કુટાઈ મરે સુપડું

ખાખરાની ખિલોડી તે સાકરનો રવાદ શું

ખાટી છાશ ઉકરડે નાખવી પડે [જાણે

ખાડો ખોદે તે પડે

ખાતર ઉપર દીવેલ

ખાલિયામા માથુ ને ધમધારે ખીલીતુ ૧૨૫

ખાળે કુચો ને બારણા ઉધાડા ।

ખાવા ગોખર ને માહિ કાટા

ખાવા ખીવા ખેરસલ્લા, ને ધીગાણા ખોહોતેરા

ગળ ભરે પણ તસુ ન વેતરે

ગુલુના લાઈ દોષ ગવેડા ઉપર અખાડી

ગધેડે ખેશાને ઘેર ઉતરતુ ૧૩૨

ગાઈ ગાઈને મુવા ને વરતુ નામ ધ્રૂળ નહિ

ગાજ્યા મેહ વરસે નહિ, ને ભર્યા કુત્તા કાટે

ગાળે તે વરસે નહિ ને વરસે તે ગાળે નહિ.

ગાળે તેનુ વાળે ૧૩૫

ગાડા સાથે જણ ને ગાઠતુ ખાઈ

ગામ ત્યાં ઢેડવાડો દોષ

ગામમા ધર નહિ, ને સીમમા ખેતર નહિ
ગાય દોહીને ફૂતરી પાવી

ધરડી ગાય ને કોટ ડોહરો (ડણણ) ૧૪૦

ધરડી ઘોડી ને લાલ લગામ

ધરના ઉઠયા વનમા ગયા, ને વનમા લાગી લાલ

ધરના છોકરા ઘડી ચાટે ને પાડોશીને ચાટો

ધર બાળીને તીથે જરણ

ધરમા બોલે ડોકરા, તો બહાર બોલે છોકરા

ઘેર ઘેર માટીના ચૂલા ૧૪૬

ચઢે તે પડે ચમડી ફૂટે પણ દમડી ન ફૂટે,

ચાકરી વિના ભાખરી નહિ

ચાકરને ઘેર ચુકર ધણા, ને શેઠને વાણીત-

ર ધણા

ચાર દહાડાની ચાદરણી ને ઘોર અધારી રાત

ચાર મળે ચોટલા, તો ભાગે ધર ચોટલા ૧૫૨

ચાર મળે જોડી તો કિલ્લો પાડે તોડી

ચીન, ને પૈસા લીચા બીન

ચુટી ખણ્યે વેર ન વળે

૧૫૫

ચોરની માનુ કોઠીમા મ્હો

ચોરનારની ચાર આખો,

ચારીનું ચડાજે નય, ને પાપી હાથ ધસતા
છીડે ચડયો તે ચાર [ધાય.

છાકરાથી કાઈ છારા પિવાય નહિ ૧૬૦

જાણે એટલા જીવે નહિ

જમણો હાથ મ્હો જાગી વળે.

જમતાથી પાડી ને જીવતાનો પાંડા

જાગે તે જીવે, ને જીવે તે મરે

જાત તેવી જાત ને કામજાપર બીજી ૧૬૧

જાનમાં કાઈ જાણે નહિ ને હું વરની ફાળ

જા બીલ્લી કુતોરું માર

જાયા તેના સૂત, ને ઘેલીને વળગ્યા ભૂત

જેવા રાજ તેની પ્રજા

જેવી ધાન્ય તેવી ખરકત ૧૬૨

જેથી વેળા તેની રક્ષા

જેના મોમા માસ, તેનો શો વિશ્વાસ ?

જેનું કામ તેથી થાય, બીજે કરતા માર્યા નય

જેણે મૂકી લાજ, તેને નાનું સરખું રાજ

આથી મળવા તો, એસારી ફળવા ૧૭૫

જો પરસે આરદ્રા, તે ખારે મેઘ પાધરા

જો વજ્રસે હાસ, તો ધાન્ય ન ખાય ફુલરસ

ને ગાળે લડ, તો કુવાડાં ધડ
 ન્યા મળ્યું જળા ત્યા મારો સલા
 ન્યા મળી રેાદી ત્યા પડ્યા આળોદી ૧૮૦
 ઝાઝા ધરનો પરોણો ભૂખે મરે
 ઝાઝા મળે, ને ખાવા ટળે
 ટાઢે પાણીયે ખસ જાય
 ડાઢ્યા ભૂલે પણ લખ્યા ન ભૂલે
 ડાહીના ઘેલા ને ઘેલીના ડાહ્યા ૧૮૫
 ડાહી સાસરે ન જાય ને ઘેલીને શીખામણુ દે
 ડાહો દીકરો દેશાવર લોગવે, ડાહી વહુ ચૂ-
 ડુ મર દૂરથી રળિયામણુ [લામા પેસે
 ડોઠીમાનો હારે ને મૂઠીમાનો છતે
 ડોશી મુવાનો લો નહીં પણ જમ પેધ્યાનો લો
 ઢેડ મુવો ને અઘડછેટ ટળી ૧૮૧
 ટાળાની તોરડી તેર વાતા માગે
 તેલ જોણ, તેલની ધાર જોવી
 ત્રણ ટીખળ, ને હળ મેખળ
 ત્રીજને તેરશ એઠઠા ન મળે ૧૮૫
 થાય તેવા થઇયે, તો જામ વચ્ચે રહીયે
 થોડા સો મીઠા દગા કીસીકા સખા નેહિ.

દમડે ઊંટ પણ દમડો કયા ?

દયા ડાકેલુને ખાય

૨૦૦

દરજનો દીકરો જીવે ત્યા સુધી શીવે

દરની માટી દરમા

દાતણ વેઢેયે દળદર ન જાય

દાતારથી સુમ લલો કે ઝટ દે જવાળ

દાતારી દાન દે ને જાડારી પેટ ફૂટે ૨૦૫

દાનો દુશમન સારો પણ મુરખ મિત્ર ખોટો.

દીકરો એક દેશાવર ધણા.

દીકરી ને ગાય, જ્યા દોરે ત્યા જાય

દીવા પછવાડે અધાર

દીવાસો, તે સો પર્વનો માસો

૨૧૦

દુખે પેટ ને કુટે માથુ

દુખળા દોરને બગાડ્યો ધણી

દુખળુ દોર કુશકે રળિયાત દેશ તેનો વેધ

દોરી મળે પણ આમળો ન મૂકે ૨૧૫

ધર્મના કામમા ઢીઝ શી ?

ધાન વિના મરે કે સાન વિના મરે ?

ધાના ત્યા પાના નહિ, પાના ત્યા ધાના નહિ.

ધૂળ પર લોપણ ન બોલ્યામા નવ ગુણ ૨૨૦

નથુભાઈની જનમા, ને ખાવા પીવા કાનચા
નબજો માટી બેયર ઉપર શરો

નવરો બેઠો નખોદ વાજો

નવરો વાણિયો કાટલા સામે [મરો

નવરા બેઠા કામ કરો, ને ખાટલો ઉકેલી વાણુ

નવડે પાચડે પચાણુ, ને તજે પડે તે કચાણુ

નવો નાણાવટી ને જીનો ગાધી ૨૨૬

નવાણુ ત્યાં ભર્યા સો

નહિ આડિયા નહિ ઉભિયા ને દયો ખીખી ખાટ.

નાક નીચુ ને પેટ બીચુ

નાક કટ્ટો દેવ ને સયડો પુજરો ૨૩૦

નાક કટ્ટો તો કટ્ટો પણ ધી તો ચટ્ટો

નાગે કુત્રે કુતેખા

નાગો તે પાદશાહી આધો

નાગો ન્હાય શું ને નીચોવે શું ?

નાચવા જણ ને છુગટો તાણવો ૨૩૫

નાચનારીના પગ ન રહે ને ગાનારીની છમ

નાણુ દેખી મુનિવર ચળે [ન રહે.

નાતનુ નોતર ને પશવનું પાણી

ચાનો દિયર લાડકો, ધીનો ભર્યો વાડકો

નામ તેનો નાશ

૨૪૦

નીમાળ પડતા મશાદ કોટ વળગી

પચકી લકડી, એકકા બોળ

પચ ત્યાં પરમેશ્વર પથર હપર પાણી

પરચ્યા પેહેલી અધરણી

૨૪૫

પાછી કોઠીએ ઠાના ન ચોટ

પાડાને દરદ ને પખાલીને ડામ

પાડે પાડા લડે ને ઝડવાનો બો નીકળે

પાદકુ પહેરાય નહિ ને ધૂળ ખવાય નહિ

પારકે ઘેર પરાણો ને ધાઈ ધાઈને મળવું

પારકે બાણે મોઢા લાડવા

૨૫૧

પાશેરામા પેહેલી પૂળી

પ્રાણ અને પ્રકૃતિ સાથેજ જાય

પારકી આશ, તે સદા નિરાશ

પાસે ન મળે કોડી, ને ભરી બળરમા દોડી

પીરની માનતા મુબવર વધારે

૨૫૬

પીછગાળે ચાચ પાકી

પુઠના ખાય સનમુખતા જોયા કરે

પુઠ પાદશાહની ને મો વાધવું

પેટ ચોળીને સૂળ હજી કરવું

૨૬૦

પેટને પૂર નહિ ને ઝાટગશાને વડા !

પેટનો બજારો ગામ બાળે

પેટ ફાટયુ ત્યા પાટો ક્યા બાધે ?

પેટમા છાકર ને નામ પાડો હીરા [રિયાવખા

પેટમા પૂમડુ પાણી નહિ ને માર નામ દ-

પેટ કરાવે વેઠ

૨૬૬

પેટ આગળ પેટુ, તો આગળ કોને તેડુ ?

પેટના પેટ, ને પહોચાડે ઠેઠ

પેટેલુ સુખ તે જતે નરા

પૈસાનો કાંઈ પૂરો નહિ ને અમુલનો અધુરો

પૈસા હોય તેનો છાકરો પૂધરે રમે નહિ

પોચા તે થોચા, ને ડાચા તે સાચા ૨૭૨

ફરે તે ચરે, ને બાધ્યો બૂખે મરે

ફાટામા સૌ પગ ધાલે

ફુલીબાનુ ફૂમણ

૨૭૫

ફુલીમાનો ફાકડો ને ચોરમાન માનુ હેત

ફુશિયાળા હજો પણ ચોશિયાળા ન હરો.

ફૂલ નહિ ને ફૂલની પાખડી [કાણી.

ફૂલ ફટાકિયા ફાટમા છાણુ, ઘેર આવ્યા કલેકુ

ફૂલી બાઈની ફૂલ ને છાકરા ખાય ધૂળ ૨૮૦

કૂલે તે કરમાય બગધ્યાન

બહે બાપકે પુત

અર્ધુ ગામ ઘેરે, ત્યારે ઘેલી ઘેરા ઘેરે

બલાડીના પેટમા ખીર ।

૨૮૫

બળિયાના બે ભાગ બહુ તાતર બળિયું

બાધને કોઈ લે નહિ ને બાઈને કોઈ દે નહિ.

બાધના ફૂલ બાધને, ને શોભા મારા બાધને

બાડા ગામમા બે બારસ

૨૮૭

બાપ કરતા દીકરા વધે

[ન શીવે

બાપડી બાપડી સૌકોકહે પણ કાપડી કોઈ

બાપડી નાતરે બય ને ધણી વળાવા બય

બાપ દેખાડ કે ગ્રાધ સાર

૨૯૪

બાપનો કૂવો હોય માટે કુખી મરાય નહિ

બાપ લાખ ચાળીસના ને દીકરા બાજમા કુ-

બાપ તેવા બેટા, ને વડે તેવા ટેટા [લ્યા

બારમણનુ કાળગકુ ને તેર મણનુ ખી

બાર વર્ષની કન્યા ને બે છોકરાની મા

બાવા હઠયા બગલમા હાય

૩૦૦

બાવાજી નમેા નારણ તોડે તેરેજ ઘેર ધામા

બાવો બેઠા જપે, જે આવે તે ખપે.

બાળકા જય તે કઈ બળી મરે ?

બાળા, તેને શા દહાળા

બુદ્ધિસે જય તે હોજસે ન આવે ૩૦૫

બે ગોળીનો ચડવો બે ઘડીનો અધાપો

બેટા મોટા થાઓ પરજીવીશું

બેઠાથી બેગાર બસા

બેડા ઉપર બેઠુ તો પાણિયારીને બાર ૩૧૦

બેઠેન કહીને બેસારે ને વહુ કહીને ઉડાડે

બેઠેરા આગળ શખ કુકરો તોડે હાડકા કરડે

બોલે તેના બોર વેચાય

બોલે તે બે ખાય, ને ના બોલે તે ત્રણ ખાય

બોલ્યુ બહાર પડે ને રાંધ્યું વરે પડે ૩૧૫

બણ્યો ભૂલે, ને તારો ફૂળે

બસા બસા કુવારા ને ખોળને બે બે

બસી બેરો પાડો જણ્યો

બહુ થયું ને ભાગી જનળ

બસતા કુત્તા કાંટે નહિ ૩૨૦

ભાગ્ય વિના નર કોડી ન પામે

ભાગ્યાના બેઠુ તે ગોપીચંદન ને ગેરુ

ભાગ્યશાળીને ભૂત રજે, ને અકર્મીની બેચર મરે

જાગ્યું જાગ્યું પણ જાગ્યું

જાળગડિયાના એકરા ભૂખે મરે ૩૨૫

જાણેજ ભાગ નહિ, જમાઈ ભાગ નહિ

જાણજી નાતર, તોફે તમારીજ સાથે

જાણજી ભારમા તો વહુજી જાળમા

જાવી આગળ કોઈ ડાહ્યું નથી

જાવે એટલું ખાવું નહિ, ને આવડે એટલું ખો-

લીખના હાલ્લા શીકે ન ચડે [લવું નહિ

લીખ તેને ભૂખ શી ? ૩૩૨

જુદ પડ્યા જમણા જુડી રાંડે જમણો વરો

જૂખને જીવ વાળીને લે ભૂખ મનાવે દુખ

જૂખી કૂતરી ભેટીલીયાં ખાય

જૂખ્યો આજીવું ને ધરાયો વાણિયો છેડવો

જૂત મુઠું ને પ્રીત જગજુ [નહિ

જો વિના પ્રીત નહિ. ૩૪૦

જો સ આગોળે ને લેર ઝડકા

જો શો છેડી ખીલાના દાન !

મગમાથી મગ કૂટ્યા

મગ જણે તે ધણી માડા કેમ ભૂલે

મણના, વટયા શેરે ન સધાય ૩૪૫

મછા ડાકલુ ને શકા ભૂત [પેશ
 મન કહેશે માળવે જ ને ઝર્મ કહેશે કાડીમા
 મન વિના મહાલુ ને પગ વિના ચાલુ
 મનમા પરણ્યા ને મનમા રાડ્યા
 મન હોયતો માળવે મળાય ૩૫૦
 મન ચગા તો કચરોટમા ગગા
 મની મની દૂધ તોકે સણુસણીને રહીધુ
 મરતા માદીને બાપ કહે ન જીવે
 મરણ સમે મનિ નેચી મજે જતિ
 મરે નહિ ને માયો મૂકે પણુ નહિ ૩૫૫
 મરાણના લાડુમા એળચીનો સ્વાદ
 મસાણુ ગયા મુડના કાઈ પાછો આવ્યાછી
 મળે નહી ને મચકો ધણો
 મનમા લાવે ને મ્હોડુ હલાવે.
 મરણ એટલુ બળણુ * ૩૬૦
 મળી તો નારી નહીતો સદા બ્રહ્મચારી
 મક્કતના મરી કાઈ તીખા લાગે ?
 મર્કટને વળી મદિરા પીયે
 મનને ગમે તે માડા ને લોક જોલે તે માડુ
 મસ્તાનો સાદ લોકોના જેવર ખાય ૩૬૫

મન વિનાનુ મહાલક્ષ્મી ને હેત વિનાનુ ચાલવુ
 મનને ગમે ને જોયા ઠકણે
 મરનારને કાઈ હચકનારની ક્ષીકરછે ?
 મઠને ખેતર માળો નહી ને કુઆરાને સાળો નહી
 મરી, મીઠુ ને રાઘ તેના વડયા પીત્રાઈ
 મ ડાય ત્યા છડાય મ ત્રથી ત ત્ર વંતે ૩૭૨
 મૃદગના મહોમા પણ આટા આવેતો ઠીક
 મન જાણે પાપ ને મા જાણે ખાપ [ખાલે
 માનગત વિના દેવ ન રૂળે ૩૭૫
 માગ્યુ મોત આવે નહી
 માની ગાળ ને ધીની નાળ
 માથુ ફેડશે તે લેહી કાઢશે
 માર ખુધુ ને કર સુધુ.
 મારકણે સાઠ ને ચોમાસુ મહાલયો ૩૮૦
 માગ્યા વિના સાચે ન પીરશે
 માસા વડે માસો તિનો શો સાસો
 મારીને નહાસી જવુ તે ખાઈને સુઈ જવુ
 માથેથી ઉતરતી સગા ખાપને મથે
 મારે તેની તરવાર ૩૮૫
 માણી રૂથો કુલ લેશે કાઈ ચોટલી તો નહી લે ?

માચીમાનો માઠડ માલ ઉપર જગાત
 માલ થયો વાસી ને લાલ ગયો નહારી
 માથુ મુડાવીને વાર પુછવો ૩૬૦
 મારવો બિદર ને ખોદવો હુ ગર
 મા જુવે આવતો ને ઝેરી જુવો લાવતો
 મામા માશીના શુ કરોછો? [મગાઈ?]
 મામો તેતો માનો બાઈ ને મામી સાથે શી
 માથુ કાપનારનુ પણુ સારુ થજો ૩૬૫
 માથુ સોપ્યુ ત્યારે નાક કાનનો શું ઉધારો?
 મારવો તો હાથી ને લૂટવો તો બહાર
 માણસનુ મેલુ ને લાઠડાનુ પોતુ ઢાક્યુ ન રહે
 મા આગળ મોસાળ તોડે બાઈ મારુ ૧૫૫૨
 મા તે માયો, ને બાપ ખાટલાનો પાયો ૪૦૦
 માઠડને વળી મુછો આવી
 માગ્યા મુક્તાફળ મળે પણુ લીખને માથે લઠ
 માગ્યા મેહુ વરશે નહિ
 માગીને બાવુ ને મશીદે સુવુ
 માણસને ઈશારત ને ગધેડાને ડફેશી ૪૦૫
 માણસમા ચાડિયો, ને જનાવરમા હાડિયો
 માથે પડી વસન દેવા માન્યા ત્યા સુધી દેવ

વાડીયે ખાર ને ચૌટિ અઠાર
બ્યાળે લાવીને ચોખીના આખ્યા

વાહાણુ વામે ને દરાણી પામે ૬૧૦

વાઝણી વીઆધ, .

વાપચુ તે વાહાણુ.

વાડ દારેલા ચોરશે ત્યારે રેહેશે શું ?

વાળી ઝાળી ત્યારે ન મહેલવા દાડી કે કોળી

વાત કરવી હુકારે ને લડાઇ કરવી હુકારે

વાણી બોલાવે જાણી ૬૧૬

વાટયુ ઐષધ ને મૂડયો જતી

વાત ન કરીએ વાટે, લખ ન લખીએ રાતે

વાગ્યુ તો તીર નીકર તુકો

વાટ મુકીયે પણ સાથ ન મુકીયે ૬૨૦

વાહાલામા વહાલ નહી

વાર તેની ધાડ

વિવાહમા વેહેલો ને માડવામા પેહેલો ૬૨૩

વિવાહના ગીત વિવાયે ગવાય [જુઓ

વિવાહ કહે માડી જુઓ ને ધર કહે ઉકેલી

વિવાહ સમાન હરખ નહિ, ને મુવા સમાન

વિનાશકાળે વિપરીત ખુદિ [શિક નહિ

વિધ્યુ તે મોતી

૧૨૯

વિશ્વાસઘાતી, મહા પાપી

વેપારને શીર દેવાળુ ને નોકરીને શીર ધરતકર્દી

વેવાઈ પ્રમાણે વિવા, ને ધૂર પ્રમાણે દીવા

વેશ્યા ઘટાડે ને જોગી વધારે

શકર રાખ, ને કુબેર ધૂળ

શત્રુ, ને રોગ, ઉગતા છેદવા

[બણી

શિયાળ તાણે સીમ બણી, ને કૂતર તાણે ગામ

શિર સલામત, તો પાધમી ખોતેરી

૬૩૬

શીગોડુ શાણુમારયુ, મણુ જ બા તેડુ ન આવ્યુ

શૂળીનુ વિદ્ય સોચે ગયું

શેઠની ફાંદે ફેલ્લી થઇ, ને પપાળીને મોટી

શેઠની શીખામણુ આપા સૂધી

[કરી

શેરડો તો જાણે નહિ, ને માંડ નામ પગી

શેરનુ ઉમેરણુ ચામળુ

૬૪૨

શેરને માથે સવાશેર

શેરી માહેલો સિદ્ધ (કૂતરો)

સંઈઆરી સાસુ, ને ઉકરડે મોઠાણુ

સઠર્મીની જીભ અને અઠર્મીના ટાટીઆ ૬૪૬

સતી શાપ દે નહિ, ને સખનીના લાગે નહિ

વાણિયા મૂછ નીચી તો સાતવાર નીચી
 વાતે પાપડ વાતે વડી વાતે વહુ ગધેડે ચઢી
 વાદરાને વળી નીસતણી મળી ૫૬૦
 વાચ્યુ ન કરે ને હાચ્યુ કરે
 વાવે તેણુ લણે વાશીદામા સાળેલુ !
 વાસો ને વાક કાઈ દેખે નહિ,
 વાહાણુના સાધા, એટલા ભાઈના વાધા
 વાચે વાદળ હતારી ગયુ ૫૬૫
 વાડ રાખે ખેતરને તો ખેતર રાખે વાડને
 વાણીતરને વેચ્યો શેઠ વેચાય
 વાધનુ મ્હો લોહીયાણુ
 વાહાવામા બહાણુ પેટ
 વાગણી જણે નહી ને જણે તો છત્રે નહી.
 વાતની વાત ને કરામતની કરામત ૬૦૧
 વાણિયા વાણુ ને લીટી તાણુ
 વાત તો વા સઘ જાય
 વાડ વગર વેલો ચઢે નહી
 વાગણુ વાગણુ સહુ માડવે આવશે ૬૦૫
 વાતે વાહાણુ વાય
 વાધર સાડ બેસ મારી.

વનો વેરીને વગ કરે
 વરને કાણે વખાણ્યો ? તોડે વરની માયે
 વર વરો કે કન્યા વરો ગોરનુ તરલાણુ મરો
 વર વિનાની જન શોભે નહીં ૫૭૧
 વરસાદના બીજયા ને હાકેમના દડયા
 મહુ ગઈ ને વરધ ગણુઈ
 વહુ ભાગે કચેડા, ને સાસુ ફેાડે તે ઠીકરા
 વર વિનાની હજો પણ ધર વિનાની ન હજો
 વહેતો વાણુ નહીં તો પથ્થર પાહાણુ ૫૭૨
 વરસે તો વાડમા નહીં તો ખેતરમા પણ નહીં
 વહુ, વસ્તેવ ને વરસાદ વિના કોઈને ન ચાલે
 વ્યસનીને મન વેશીયા ને વેશીયાને મન સફ
 વરમાદનુ પાણી પગ ધોવનમા જાય
 વટાચુ વટલાવે ને આસડચુ અસડાવે ૫૮૧
 વસ્તી હજમડને ખાય
 વકર્યો ઠીકર કોલ થાય
 વરમાથી ધર પણ ધરમાથી વર નહીં
 વાઠા ચુકા પણ ધજના રોટલા
 વાડ તેવો વેલો [હાણિયો
 વાણુ કરે તે વાણિયો નહિતર માને પેટ પ-

લાખની બક્ષિસ ને કોડીનો હિમાબ

લાગે લાકડા ભગાય

લાગ્યો તો તીર નીકર તૂકો ૫૫૦

લાડીનાં લગન ને કરોડો વિધન

લીવા લેકેર ને જમવાના ઘેર

લીધા લાડ ને ખાધા ખામડા [૭૫]

લીઝ્યે એસા દીઝ્યે પણ ધીજા ખેપાર કી-

લુગડા ફાડી ચિથરા કર્યો ૫૫૫

લેજે ભાગી ખરણીના ઠીકરા

લેતી વખત દીકરો અને આપતી વખત બાપ

લે તારી છાત્રી ને હુતો આ ચાવી

લેને ગઘ પૂત ને ખોઘ આઈ ખસમ

લેવાને લક્કડ ને દેવાને પત્થર ૫૬૦

લોભે લક્ષણ જાય

લોહુ ને લુહાર કુળી લેશે

લોહુ ને લોહુ વાપર્યુ સાર રહે

લોહાનુ ને લોહાનુ મૂલ નહી

લોટ ખાતો ને વળી બસત ૫૬૫

લોખીઆ વસે ત્યા ધુતારા ભૂખે ન મરે

વખાણી ખીચડી હાતે વળગે

રોગે રવાણો ને ફટરો પીળરો
 લરકરજા ભેદ પાયા તોડે આગુસે ગદ્દા આયા
 લખના થાયે લાહીયા, લણુતા થાય પડિત
 લશણુ તે કાઠ કસ્તૂરીની ગૂંજ સારે? ૫૩૨
 લશણુની ખો કાઈ છાની રહે?
 લડાઈનુ વર હાસી ને રોગનુ વર ખાસી
 લપોડશખ લાખ તોડે સવાલાખ ૫૩૫
 લડી છુટને પણ મરી ન છુટરો.
 લખાણુ તે વચાણુ
 લકમાજ સોનાની ખોટ કે?
 લકડેદા લાડુ ખાયગાસો પસ્તાયગા ઓર ન-
 હિ ખાયગા સોળી પસ્તાયગા
 લકાલી લાડી ને ઘોઘાનો વર ૫૪૦
 લનારવાડે સોય વેચવી
 લામા સાથે દુઝા જાય ને મરે નહીતો માદા થાય
 લાલકસનના પરમાણુ દ ને પારકે પૈસે કરો આ-
 લાકડે માકડુ વળગાડયુ [શુદ્ધ
 લાચ ૦૧૬ ને દક્ષણાનો ઉધારો નહીં ૫૪૫
 લાડીની પૂતળીથી ધર ન ચાલે
 લાખુ મળવાના નથી ને લખેસરી થવાના નથી

રાડ ને ગાડ કોઈની નહિ ૫૧૦

રાડ મારો રોટલો ને ઘડતા બાગ્યો

રાણીને બોલાવીને ચોરે ચડીએ અને દાસીને

બોલાવીને ખુણે પેશીએ

રાણીના ચીર ને ઘોળીના બળોતિયા

રાત ચોડી ને વેશ ધણા [ને તારા

રાત અધારી તલ દાળા, લેરે વાણિયા તારા

રાત રાણી ને વહુ કાણી ૫૧૬

રામને નામે પત્થર તરે

રામનુ શમણુ ભરથને ફળ્યું

રામ જેને રાખે તેને કોણુ ચાખે

નાહના પાણી રાહે જાય ૫૨૦

રૂપની રૂવે કરમની ખાય

રેશમની ગાઠ પડી તે પડી

રેહે તે આપથી ને જાય તે સગા આપથી

રૈયત વડે રાજ ને રાજ વડે રૈયત

રૈયત રાજ રામની પણ ન થઈ ૫૨૫

રાહોતો રાધુ ને જાઓ તો બાધું

રાગ ને વિયોગ વધાર્યો વધે

રાહડાજ પકડાવી દેવા કે ?

રાજાનો કુનર રહતો જોઈ આખો ન ફળે
 રાજા દાને ને પ્રજા સનાને ૪૯૧
 રાજાને કાન હોય પણ સાન ન હોય
 રાડે રાખ્યું ને કમ્મે ખાધું
 રામનું રામાયણ થઈ ગયું
 રાડે જણ્યા રતન સરખા ૪૯૫
 રાતનાજ રાજા છે કેની ?
 રાડની રાડ ગઈ ને ગોખવેથી ગાડ ગઈ
 રાજા છોડી નગરી મન માને સો કર
 રાત્રી ને દીવસ કાઈ ભેગા રહેવાના છે ?
 રાતનો રાણો ચોર કે લુપડ ? ૫૦૦
 રાખ્યા વાન ફરીથી રધાય નહિ
 રામ ધણી કે ગામ ધણી
 રાડી ને ઘોડે પલાયન માડી
 રાકને સાપડ્યો રવો, ખોદાણુ વાવ કે કુવો
 રાઈના પાડ રાતે વહી ગયા ૫૦૫
 રાકને ઘેર રતન
 રાગ એટલો દેશ ને દેશ એટલો શોક
 રાજા દડે તે સર્વે જાણે પણ ગ્રહ દડે તે કા-
 રાજ્યને આ ને નહં [ઈ ના જાણે

મા ખાય ને આખ લાજે [ચણે] ન જાય
 મોની વાટે કાળિયો જાય પણ નાકની વાટે
 મોઠાનો મદવાડ ને ગરીબનું છીનાળું ૪૭૦
 મોઢું વાધનું ને પૂછડું શિયાળનું
 મોસાળ જમનું ને મા પીરસનાર
 યુવે લડીયે પણ ગુજે ન લડીયે
 રડતો ગયો ને મુવાની ખખર લાંબો
 રગના ચુટકા કાઈ કુડા હોય ? ૪૭૫
 રજ્યો રોટલો કુતરે ખાધો રજમાં ભગ
 રડતીતીને પિયરીયા મળ્યા
 રણશિગડામા તતુડીનો અવાજ કાણુ સામળે ?
 રજ રાજ ને પોત પ્રધાન ૪૮૦
 રત વીના ફળ ન હોય
 રખપત તો રાખપત રજનું ગજ
 રઝળતી રાડને રખડતા છોકરા
 રણિયુ પાછું જાય પણ રણિયુ પાછું ના જાય
 રજ્યા, તોડે ઓળખીતાજ મળ્યા ૪૮૬
 રામની રક્ષા ને ભીમનો દોરો
 રાક કેડે બેસાડિયે તો અધી ભરે
 રાકને ઘેર રતન સાપડ્યું

મે સળકા ખાજી પણ મેરા ખાવેસો મરજવે
મે શું ગધેડી પકડી કે ?

મેરીબી ચૂપ ને તેરીબી ચૂપ ૪૫૦

મેહુતા મારે નહિ ને બાણાવે નહિ

મેા તેવી લપડાક ને ગાલ તેવો તમાચો

મોટા મેરનુ માથુ કે ?

મેરના છંડા ચીતરવા ન પડે

મોતીની મા રોતી

૪૫૫

મેા જોઈને દીલા તાણવા

મેામનો હાકેમ હોડાના ચણા ચવડાવે

મેાટા ઘર ને ભુતના દર

મેાટા થામો પરણાવીશું

મેાટાના જાગ્ય મોટા

૪૬૦

મેાટાના ઢોર ચારેલા પણ કામના છે

મેાડાપરથી તો માખી નથી હડતી

મેાધુ ને મરતુ કાઠ કોકના હાથમા છે ?

મેાડે મીઠુ ને પેટમા પાળી

મેાર પીછે રજીયામણે

૪૬૫

મેાટાના પગરખામા કોણુ પગ ધાલી શકે

મેાટાની ગાંડમા પેશીએ તો હજાર મરીએ

મૂર્ખને માથે કાંઈ રિંગડા હોયછે ?

મૂળાપણી તે કાંઈ ઝાડમા લેખુ

મુઝે સીદ્ધી જાઈ રૂઝે સીદ્ધી છે ? ૪૩૦

મૂર્ખ પાશે કાગળ ન બોલે

મૂળમા રહે તે પાદડા પીએ

મુવા નહિ ને ભૂત થયા તે એકનુ એકન

મૂર્ખ નારી ને નગારા કુટયાળ કામના

મૂર્ખ આગળ વાત રીઝે પણ ભુજે નહી ૪૩૫

મુઘ લેસ ને ધી ધણુ [પચ્ચર

મુખધ માસ્તર, હાથમા છતર ને ખીસામા

મુઘ પાદી તે લાલમા

મુઘ પાડીની માટી આખ્યો

મુઠીમાનો જીતે ને ફોટીમાનો હારે ૪૪૦

મુવા મડદાં જીવે નહિ

મૂળાના ચારને મેચકાનો માર

મૂળામા મીઠુ ને કેળામા ખાડું

મૂઝીએ ખસણ કે આવે હસણ

મૂર્ખનું મળણ ને માકડાનુ દળણ ૪૪૫

મૂળમા માટી નહિ અને સાસરે સદેશો *

મૂળમા મિયા ખાડા ને વણી માળે પીધો

માર ભાગુ ભૂત પણ નારો
 માર મારા બાપનુ ને તાર માર સહિયાર
 માર ગાયુ ગાઓરે બાઈ ગોરાદે ૪૧૦
 મારનો મગ થે ડગુ પણ મે ન ડગુ
 મારે તેનો હાથ ઝલાય, બોલે તેની જીભ ન
 મારે ન હો પણ મારા પાડોશીને હજી [ઝલાય
 મળાના મુળગાએ ગયા
 માયાને લય પણ કાયાને લય નથી ૪૧૫
 માસ ખાય તેપણ હાડકા કોટે ન બાધે
 માશીનુ પદ્ધુ ફધને ને ફધનુ માશીને
 માળાના મણકા સર્વે સરખા
 માગતુ ને મરતુ બે બરાબર
 મિયાની ભે રાને ડાખુ દેમ કહેવાય ૪૨૦
 મિયા ચોરે પળી પળી ને બંદા ઉઠાવે કુપ્પા
 મિયા મરે ને મશીતે દીવા થાય
 મિયા થયા ઘોર જોગ ત્યારે બીબી થયા ઘરજોગ
 મીઠા ખોલા લોક ને કડવા ખોલી મા
 મીઠા ગાડનુ મૂળ ન કહાડવું ૪૨૫
 મુખા પેહેલી ઘોર ખોદવી
 મુવા પેહેલા મોકાણુ

સમજી માણુમની બલા દુઃ
 સમજે નહિ, ને સરખો ભાગ માગે
 સમુદ્રમા તરીને ખાખોચીયામા ફૂળ્યો ૬૫૦
 સમે વર્તે સાવધાન
 સવઈયાની ડોશી, ને ઢણુઓ મુડામણુ
 તં પ ત્યા જ પ
 સાત સોયાણીએ વેતર વ ઠે
 સાતે વારે સોની, ત્રણે વારે કનમારો, એકે
 વારે કોળી ને વારે વારે વાણિઓ ૬૫૫
 સાપનો કરઠયો છધુદરથી ખીલે
 સાપ ગયા ને લીસોટા રહ્યા
 સાપે છધુદર ગળ્યુ/મૂકાય નહિ ને ગળાય નહિ)
 સાસ ત્યા સૂધી સોસ
 સાસુ ભાગ તે કલેડા ને વહુ ભાગે તે ઠીકરા
 સાતપાયની લાકડી ને એકનો બોળે
 સાત સાધે ને તેર વૂટે ૬૬૨
 સાચને આચ નથી
 સાચનો બેઝી ઈશ્વર
 સાચાનો બોલનાર ને માથાનો વાઢનાર
 સાચા બોલી સાસરે ન સમાય ૬૬૬

સાઠી ને બુદ્ધિ નાટી

સામ લગી ગ્રાસ

સાસરા સુખનામરા

સુખે સોની ને રુખે રામ

૬૭૦

મુઠ્ઠની સાજ ને મોચીનું વહાણું

ગૂડી વચ્ચે મોપાગી

સંયડ કાકા ભોળા, વાડકા જેવડા ડોળા

સોલુ તે હવામલુથી મોઢુ

સોડ પ્રાણે સારંગ

૬૭૫

સોળે સાન ને વીસે વાન

સોળે સોગડી જાચી

સોકનું સાલ

સો જળે, પણ સોનો પાળનાર ન જરો

સો વર્ષનો સુતાર, ને પાંચ વર્ષનો ધરધગી

સો લખ્યું ને એક લખ્યું

સોનું ને વળી સુન વ

૬૮૨

સોટી વાગે ચમ ચમ ને વિદ્યા આવે ધમ ધમ

સોની રીત તે વહુની રીત

સ્પષ્ટ વક્તા ભવેત સાધુ

હૃદ નામ સાહેબનું

૬૮૬

હુનાને હાળિય ને પાપ દોષ ન ગળિએ
જાણી ખીચડી ને મલાવી દીકરી

સડ ને હાળા

સે તેનું વસે અને રૂવે તે ખુવે ૬૯૭

૧૨ સો હથિયાર

થતા કીધા હૈયે વાગ્યા

૭ તેને હરી મળે ને જીતે તેને જન્મ

તેનું જશે, ને ખાવા ભુટીગ થશે

તે સાથે ૬૯૫

મા મુગળ, ને ખેમને કુશળ

મા નહિ દોડી, ને ભર્યા બજારમા દોડી

મા દડો બગલમા મોઈ, ને હવેલી લેતા

જરાન ખોઈ

માહ ને જિના પાણી

ને પર ઘર હાથા ૭૦૦

હોઠે આવે

૧૪ બાળ્યા સારા

૧૨ ડાઝા

ફટયો. ૭૦૪

સુવિચાર દર્શક મંડળીનાં પુસ્તક

—૦૪૦૪૦—

માદશાહ ખીરબખ્શની ૬૫ વાર્તા	૧
સેક્ષપિયર કથાનક્રમ (૧૦ વાર્તા)	૩
રામ ભોજ ને કવિ કાલિદાસ	૦
અદ્ભુત ચમત્કાર	૦
જોષીપુરનો કરણમિહ	
રામરક્ષા ગૂજરાતી અર્થ સાથે	૦
શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	”
કલિવિડમ્બનશતક	”
વૈરાગ્યશતક (૫૦ ગદ્યલાલ)	”
હરિશ્ચંદ્ર આખ્યાન	
ગૂજરાતી વહેમ (૫૦ કાં	
અપીણી એભવસિંહ	

પુસ્તક પ્રેસ

